

TJOAGGULVISTJÁLA MENIGHETSBLADET

Ájluovta/Ájlátte tjoaggulvis, Hierenjárga tjoaggulvis, Hábméra tjoaggulvis já Rivtakvuona tjoaggulvis
Drag/Helland menighet, Korsnes menighet, Hamarøy menighet og Sagfjord menighet

Nr. 4/2020 – 79. årgang

Vielse og Dåp i Hamarøy

Vielse i Hamarøy kirke 18.7.2020 v/prost Jan Egil Ingebretsen

Ingvild Puntervold Marthinussen
og Frode Johansson. Jørpeland,
prest Jan Egil

Dåp i Hamarøy kirke 18.10.20 v/sokneprest Terje Ness

Dåpsbarn: Jacob Valle Thomassen
Foreldre: Lena Mari Kristensen Valle
og Christoffer Thomassen
Faddere: Isak Valle Olsen, Rikke Christin
Christensen, Solveig Thomassen,
Johan Sjaastad

Dåpsbarn: Matilde Steen Valle
Foreldre: Jeanette Pedersen Valle og
Tord Krister Steen Larssen
Faddere: Kristin Tidemann Sandnes,
Madelen Valle, Reidi Steen Larssen
og Vegar Nilsen

Dåpsbarn: Isak Solstrøm Bråten
Foreldre: Ingunn Birgitte Solstrøm
og Ronny Bråten.
Faddere: Hanne Mikkelsen, Jørn-Are
Jensen, Robin Nick Allan Paulsen,
Espen Ursin Jakobsen og Gøran Valle
Berntzen

Jula vil vi alltid ha?

Av Biskop Ann-Helen Fjeldstad Jusnes

Lukas-evangeliet 2.6. «Og mens de var der kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe for det var ikke husrom for dem».

«Jula i år må avlyses». Det er sykehusdirektøren ved Hôpital Privé d'Antony i utkanten av Paris som sier det i en uttalelse 10.11.20.

Og med oppblomstringen av Covid 19 som vi ser i hele verden akkurat nå er vi mange som tenker: Hvordan blir det med jula? Får studentene langt borte komme hjem til jul? Kan bestemor få den barnebarnklemmen hun lengter etter? Kan Kirkens Bymisjon ha åpent for de som fra før har en vanskelig situasjon? Og de som er permittert fra jobben eller leder en bedrift med usikker fremtid, de bruker kanskje dagene til å fundere, tenke og engste seg. Ligger du på sykehuset eller er i isolasjon pga Covid 19 er dagene ekstra krevende. Og for de som bor i andre kanter av verden hvor ustabile forhold allerede før koronaen skapte frykt og sult og mørke, ja der kan vi nesten ikke tenke oss hvordan det er nå. Alle er vi på en eller annen måte preget av at fellesskapet med andre mennesker nå er så annerledes. I kirkene vil vi ikke kunne samles som vi pleier, og nettopp jula og

kirken hører jo så sterkt sammen for mange av oss.

Men må jula avlyses selv om det er slik? Jeg har lyst til å rope så høyt jeg kan: «Nei jula i år må ikke avlyses, og jula kan ikke avlyses!» I år mer enn andre år trenger vi jula, trenger vi lysene og varmen og julesangene og kakebaksten og det å høre sammen. Og jeg tror vi spesielt i år trenger å høre juleevangeliet om da Jesus ble født.

For det var jo ingen idyll Jesus ble født inn i heller. Han ble født i et land som var okkupert av et annet, han ble flyktning få dager etter fødselen, han hadde en ung mor som var blitt kastet ut i en helt ny tilværelse, han hadde stormaktens herre Herodes som ville slå ham i hjel.

Og hele livet hans var preget av det samme. Han prøvde fattigdom, han erfarte vold og spott, han mistet sine venner i forrådelse og fornektelse og han var i fare hele sitt liv.

Og det er denne Jesus som gjerne vil feire jul med oss, og hviske oss et ord i øret om at når alt det ytre endrer seg er Guds sønn fortsatt nær. I en av julesangene synger vi «Verden var aldri helt forlatt, en stjerne skinner i natt». Julens kristne budskap er at Gud er i vår verden, og verden derfor aldri er uten håp og lys.

Det er ikke alltid lett å tro eller oppdage det, ikke når de mørke dagene blir for mange. Men nettopp i jula er det mange måter vi kan ane noe av dette på. Det kan være en gammel sangstrofe som trenger gjennom og gir mot, eller en juletrepynt fra gamle gode dager som minner oss på at det finnes mennesker å være glad i, eller en sms med «god jul» som viser at noen tenker på oss, eller en nydelig vinterdag som får oss til å huske at juletid er tiden når sola begynner å stige igjen. Det går mot lysere tider.

Mye vil være annerledes denne jula. Men budskapet om Guds sønn som kom til jord for å dele livet med oss mennesker, det er ikke endret.

Den første jula jeg bodde i Lofoten var jeg 29 år og skulle feire jul alene for første gang. Nå var jo jeg heldig, for jeg jobbet på julaften og juledagen og hadde gudstjenester, men selve julaften var jeg mest alene, jeg kjente ingen på

det nye stedet jeg nettopp hadde flyttet til. Den gang var det jo heller ikke så lett å være sammen digitalt, det var helt ukjent i 1984. Jeg husker at jeg seint på julekvelden tok frem salmeboka, og selv om jeg absolutt ikke er noen sanger sang jeg julesanger. Det ga trøst, og på en rar måte ga det også fellesskap.

Denne jula vil det være mulig å delta i julegudstjenester og juleprogram både på TV, radio og på nett. Lokalt vil kirkene lage innslag som man kan høre og se, og kanskje oppleve seg som en del av et fellesskap med. Og kanskje er det nettopp denne jula vi skal være flinkere til å ta en telefon, invitere på en gåtur i nabolaget, gi bort noe av kakebaksten, tipse om et fint program på TV eller radio eller en god bok, se hverandre, tenne et bål ute og invitere til å være sammen. Det skal så lite til for å skape fellesskap.

Alle slike ting vi gjør er i Jesubarnets ånd. Gjennom hele sitt liv møtte Jesus mennesker med inkludering og fellesskap, han så enkeltmennesket bak alle ytre fasader, han gjorde aldri forskjell på mennesker. Og alt vi gjør i Jesubarnets ånd fører til at det blir jul i år også, fører til at jula ikke må avlyses. For jula skapes først og fremst når vi gir hverandre det beste vi har: Menneskelig varme og fellesskap.

Det står slik i julesalmen av Gustav Jensen (NOS nr. 60)

*«Gud sin egen Sønn oss gav,
nå ved juletide.*

Derfor går et lovsangshav

*over verden vide.
Derfor fra det høye kor,
lyder det her nede:
Give er din sak på jord,
gi og gi med glede»*

Det er nok av mennesker i verden som trenger at noen gir, denne jula gir oss god anledning til å tenke over hva det betyr.

Velsignet julehøytid!

Sjattasj má javlla

Av Biskop Ann-Helen Fjeldstad Jusnes

Lukas-evangeliuma 2.6. «Gå dåppe lijga, de álláni jágge Mariaj riegádahtátjít, ja bárnés riegádahtij, vuostasjriegádimmánáv, ja giessalij ja krubbuj biejjaj, dan diehti gå sunnuj ij lim guossevieson sadje».

«Dá jage e sjatta javla». Parisa Hôpital Privé d'Antony skihppijvieso direkter- ra dáv javllá 10.11.20.

Ja gå Covid 19 oabllu værâldav miehtáj de moaddása ájádalli: Gâktu dal javlav sjaddá? Bessi gus studenta gudi guhkken árru, sijddaj javlajda? Bæssá gus áhkko ietjas áhkkovijit fármastit? Bæssá Kirkens Bymisjon rahpat sidjij gænna l lássâ dille ávdutjis? Ja sij gudi li bargos permittieridum jali jádedi vidnudagáv man boahhteájgge ij la állu visse, soajttá ájádalli ja muodástuvvi. Jus la skihppijvieson jali isolasjavnân Covid 19 diehti de la sierraláhkáj lássât. Soajttá ep ávvâ nagá dâdjadit gâktu sijá dille l gudi árru dakkir sajijn værâldin gânnâ juo korona ávdđála lij stuojmme, ballo, nielgge ja sjævnjâda-

hka. Mij gájka lip juoktá bájnndum dassta jut aktijvuohta iehtjâdij la nav ietjálágâsj. Girkkujn ep besa tjáhkanit degu bruvkkup, ja jur javlla ja girkkko gulluji má nav aktij moaddásijda.

Valla galggap gus javlav garvvet vájku l návti? Sidáv tjuorvvot nav tjavgga gå ber nagáv: «Dá jage galggap javlav ávvudallat!» Dán jage ienep gå ietjâ jage dârbahip javlav, dârbahip tjuovgajt, lieggasav, javllalávllagijt ja báhkkumav ja aktan liehket. Dá jage sierraláhkáj dârbahip gullat javllaevangeliumav gå Jesus riegâdij.

Ij lim jur hávsskes sadjâj masi Jesus riegâdij ga. Riegâdij lândan mij lij ietjâ vielde vuolen, nâgin biejve manjel gå riegâdij de sjattaj báhtariddjen. Suv ieddne lij nuorra, fámo hærrá Herodes sijâj suv gåddet.

Navti lij iellemâjge tjadá. Hædjo lij, tsábbmudalâj ja bilkkeduvâj, rádna suv biehttin ja vuornnun, sânn lij várâlasj dilen álles iellema tjadá.

Ja dát sæmmi Jesus la sânn guhti sihtá mijâj javlav ávvudallat, ja midjij tsamá-

dallá jut gá gájka álgoldis ássje rievddi de la Jubmela bárnne ájn lahka. Nágin javllalávllagin lávllon «Ij lim sán væráldav guodám, násste almen guojttá». Javla risstalasj sáhka la jut Jubmel gávnnu mijá væráldin, danen ij la værált doajvo ja tjuovga dagi.

Ij la agev álkke dav jáhkket jalik ájttsat, gá li nav edna sjievnnis bieje. Valla jur javla ájge li moadda vuoge gáktu máhttep árvvedit juojddá dássta. Soajttá dálusj lávlaosse mij tjadá tjágná ja fámojt vaddá, jali dálusj javllamuora hærnvva mij mijájt mujttá-dahtta gávnnuui ulmutja gejt lijkkup, jali sms gánná tjuodtju «hávsskes javla» mij vuoset nágin mijájt ájadallá, jali hávsskes dálvvebiejve mij mijájt mujttádahtta javla li dalloj gá biejve járgijt. Tjuovga guovlluj lip mannamin. Állo la ietjálágásj dájna javlajn. Valla ávvosáhka Jubmela bárne birra guhti ednamij bádiij mijáj ulmuttij siegen viesotij ij la málssum.

Vuostasj javla gá Lufáhtan árruv lidjiv 29 jagák ja galggiv javlajt aktu ávvudallat vuostasj bále. Lidjiv galla vuorbálasj, danen gá javllaiehkeda ja javllabiejve barggiv jubmeldievnastusáj, valla iesj javllaiehkeda lidjiv ienemusát aktu, ittjiv avtak dábdá dán ádá bájken gási áttjak lidjiv jáhtám. Dalloj ij lim ga sæmmi álkke digitála láhkáj aktan liehket, dat lij má amás ássjen jagen 1984. Mujtáv marjnet javllaiehkeda sálmmagirjev áhtsiv, ja vájku iv la makkirak lávllon de javllalávllagij lávlluv. Jaskadij, ja imálasj láhkáj dábddiv aktijvuodav.

Dán javla besa sæbrrat javllajubmeldievnastusájda ja javllaprográmmajda sihke TV:an, radion ja nehtan. Bájkálattjat girkko dahki juojddá majt besa gullat ja vuojnnet, ja soajttá besa dábdát dán aj dasi gullu. Ja soajttá jur dán javla galgalulujma vissjalit riingut, gáhttjot rádnáv vádtsemtuvrraj, vaddet gáhkcojt, subtsastit nágin buorre TV-prográmma jali girje birra, nubbe nuppev vuojnnet, álggon dálit ja gáhttjot guossijt fárruj. Ij la heva barggo aktan liehket.

Gájka dákkir dago dahkap Jesusmánátja vuojnjamin. Álles iellemav miehtáj Jesus ulmuttijt sebradahtij ja tjáhkani, vuojnij juohkka avtav álgutja sissnelin, ittjiv goassak ulmutjav ane nuppes buorebun. Ja divna dá majt mij Jesus-máná vuojnjamin dahkap merkahi dá jage aj sjaddá javlla. Danen gá javlla vuostatjin sjaddá gá nubbe nubbáj vaddep buoremusáv mij miján la: Liekkosvuohka ja sæbrástallam.

Návti tjuodtju javllasálman mav Gustav Jensen la tjállám (NOS nr. 60) «*Jubmel ietjas Bárnnes midjij vattij, dálla javllaáigij. Danen hieveduslávlla gullu væráldav miehtáj. Danen alla kávrás, gullu dáppet vuollet: Vaddet la duv ássje ednamin, vatte ávot*» Galle l sijájs væráldin gudi dárbahti nágin vaddá, dán javla la miján edna ájgge ájadallat majt dajt merkaj.

Buorissjivnjedum javla!

Andrine fikk opplest tjenestebrev fra biskopen i gudstjenesten på Drag/Helland den 22. november. Päivi Alanen fra menighetsrådet leste opp brevet.

Andrine Øvervoll Eivik er ansatt som språk- og diakonmedarbeider fra 02.11.2020

I november startet Andrine opp som medarbeider i den norske kirke, hun vil jobbe som språk- og medvandrer/diakonmedarbeider.

Andrine er fra Bjørkvik på Drag, har erfaring fra gårdsdrift, pedagogikk og omsorgsfag. Andrine trives ute, og er gjerne medvandrer også i naturen. Etter en måned i jobben er tilbakemeldingene fra henne trivsel og et veldig godt inntrykk av oppgavene og arbeidskameratene.

Guojmmevåjaldiddje/Medvandrers tilgjengelig i julehøytiden.
Ta kontakt for å lage din avtale med guojmmevåjaldidje/ medvandrers: Samtaler, besøk, være en medvandrer!

Jeg er gjerne med på å lage bål, gå en tur, eller ta en kopp kaffe!
Send en sms til 90786861, så ringer jeg deg opp så snart jeg får mulighet.

Samiske stolaer tatt i bruk

Som mange vil ha lagt merke til har presten i lulesamisk område, Rolf Stefensen, det siste halvannet året tatt i bruk en ny og særpreget stola som en del av sin liturgiske prestedrakt. Nå har også kateketen i lulesamisk område Edgar Stark Dobie-Njaastad, som også er vigslet, tatt i bruk sin tilsvarende.

Det er den lokale duodje-kunstneren Siv-Anita Kjenner på Drag som på oppdrag fra prest og menighet, har laget de to stolaene. Begge stolaene er godkjent for kirkelig bruk av biskopen i Sør-Hålogaland.

Det var for øvrig biskopen selv som første gang tok opp spørsmålet, under visitasen i Tysfjord i 2015. Siden har tidligere diakon i lulesamisk område,

Anna Kuoljok, vært en viktig bidragsyter i valg av farger og symbolikk, og i valget av nettopp Siv-Anita Kjenner som leverandør.

Det mest uvanlige ved de nye stolaene er den blå bunnfargen. Tidlig i prosessen ble det klart at de samiske fargene rød, blå, gul og grønn, ville ha en sterkere klangbunn i samisk sammenheng enn kirkens egen «fargepalett» – rød, grønn, hvit og fiolett. Rød blir gjerne forstått som solens farge, og blå som månens, jfr de to halvsirklene som sammen danner en rød og blå sirkel i det samiske flagget. I boken «Jordens barn, solens barn og vindens barn» har Tore Johnsen utdypet det han forstår som urfolks åndelige tenkning uttrykt gjennom forestillingen om «livets

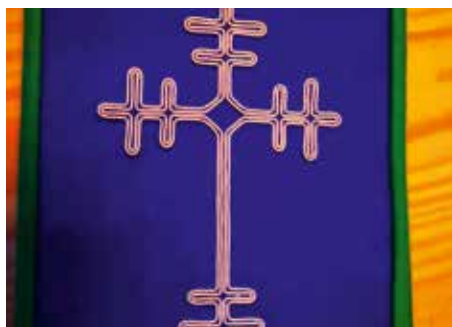
sirkel». Enkelt sagt handler det om menneskets relasjoner innenfor rammen av skaperverkets og fellesskapets helhet. Det gjelder å finne sin plass i det store, evige fellesskapet – det som har Skaperen som kilde og sentrum. I flagget er det blåfargen som er bunnfarge, i den forstand at det er mest av den. I tillegg inngår den i flaggets sirkel. Dette er ikke tilfeldig. Som kontrast til rødfargen som er solens, ildens, livskildens farge, kan blåfargen forstås både som himmelens og skaperverkets og dermed også som menneskets farge. I så fall

faller både rød- og blåfargen fint inn i sirkelens øvrige meningsinnhold.

Interessant er det også at den sør-samiske menigheten har valgt å bruke blå bunnfarge i sin nye stola. Og også der er det laget kun én blå stola, ikke fire, med forskjellige farger til hhv kateket og prest. I tillegg til blått og rødt er også gult og grønt brukt i stolæne. Også dette er uttrykk for en samisk kosmologi og helhetstenkning som uttrykker sammenheng og relasjoner mellom alt det skapte og mellom det skapte og Skaperen.

På prestens stola er det i front to kors i tre deler. Korset er her brodert på rød bunn med en omramming i hvitt skinn. Hver for seg symboliserer de to tredimensjonale korsene treenigheten, på samme måte som de to korsene i front, sammen med korset i nakken, også symboliserer treenigheten.

Som bildene viser er den sentrale symbolikken på begge stolaene preget av tradisjonell samisk korsornamentikk, vakkert brodert med tinntråd.

Våre misjonærer i Etiopia

Tekst: Klaus-Christian Küspert

Intervjuer med Mao ungdommer: Sophie Küspert-Rakotondrainy

Nyhетene fra Etiopia som vi har hørt i media de siste dagene, gjorde at jeg tok kontakt med Sonja for å høre om de var trygge alle sammen. Jeg fikk raskt svar tilbake med forsikring om at alle i familien har det bra. Sophie og Mparany med barna er fremdeles i Etiopia og befinner seg i hovedstaden Addis Abeba. Inntil nå er det trygt der, ingen uroligheter. Det er mest i nord hvor det er krigshandlinger og vi alle håper og ber for at Etiopia vil bli fredfullt igjen.

Klaus og Sonja flyttet til Tyskland i vår og jobber derifra på hjemmekontor. De er rådgivere for forskjellige prosjekter i flere land, Etiopia, Madagaskar, Egypt, Pakistan. Et av prosjektene som det arbeides med:

«Et språk som ikke burde være ...»

Språkarbeid, arbeidet med menneskerettighetene og evangelisering er sider av samme sak i vårt arbeid med Mao folket. Nå er vi i gang med en ordbok for Hozo språket, et arbeid som like gjerne kan ses på som evangelisering.

«Et språk som ikke burde være ...» slik beskriver en ung Mao sitt eget morsmål, Hozo. Men hvis språket ikke burde finnes, stilles det spørsmålstegn ved

hele personen og dens kultur. Og et språk uten skrift har ikke samme verdi som et språk som finnes i bøkene.

En elev forteller:

Lærerne sa: 'Dette språket som ingen kjenner i denne skolegården, hvordan kan du snakke det? Har dette språket et alfabet eller ikke? Dette språket uten regler, hvordan kan du snakke det?' og han truet oss. Så vi snakket språket bare med hverandre.

En annen bekrefter:

Ja, vi må snakke i det skjulte. Når vi sitter blant dem og bruker språket vårt, sier de: 'fuglespråket begynner, fuglespråket begynner' og gjør narr av oss.

Det er slike historier om mobbing og trusler som gjør at mange Mao ser dypt ned på sitt eget språk og sin kultur. For å bedre på situasjonen, har vi begynt å jobbe med en ordbok for Hozo-språket. I denne ordboken vil vi samle det grunnleggende ordforrådet til dette språket (ca. 12 000 ord) og dokumentere dets eksistens. Det er mye mer enn en vitenskapelig øvelse. Mange Hozoventer med stor spenning på å kunne holde noe i hånden som dokumenterer deres verdi som mennesker!

Arbeidet med ordboka krever utvikling av en foreløpig rettskriving. I dette arbeidet samarbeider vi med dr. Andras Joswig fra vår partner, SIL International. I et nettverksseminar viste Andreas grunnprinsippene for å lage ordbøker, han ga oss gratis tilgang til det nødvendige programmet. Andreas vil være tilgjengelig som konsulent under utviklingen og testingen av rettskrivningen.

Parallelt med utviklingen av ortografien og ordboka, har vi lansert et bredt stipendprogram for unge Mao Hozo. Utdanning er nøkkelen til utvikling: En av studentene i programmet sier det slik: *Før var det ingen utdannede mennesker. Men i fremtiden vil vi være sterke, og ingen tenker lenger at språket vil forsvinne. Når vi nå studerer dette språket, begynner utviklingen.*

Kurs i muntlig bibelfortelling (OBS) for unge Mao som snakker 4 ulike språk! Opplegget er en stor suksess, og deltakere fungerer som frivillige evangelister på sine hjemsteder – og på sine morsmål!

Dette arbeidet er uløselig knyttet til evangelisering. Dørene for evangeliet er vidt åpne hos Mao-folket, men hittil har det manglet det rette verktøyet og en god tilnæringsmåte. Hvert menneske er skapt i Guds bilde, det er ingen mennesker, språk og kulturer «som ikke burde være». Det var «Oral Bible Story Telling»-prosjektet som sparket døren opp. En ung Mao forteller om hva som skjedde da han tok med seg muntlige bibelfortellinger til familien på landsbygda:

Alt dette skjedde fordi de hørte oversettelsen av bibelhistoriene på sitt eget språk. Dette økte deres ønske [om å bli kristen]. Vi spilte inn noen bibelfortellinger [...] sist. Jeg tok dem med meg, og de hørte det, og de ble veldig overasket.

Det store målet er å gjøre Skriften tilgjengelig på Hozo språket. Det vil ta mange år, men vi er ved godt mot og folks entusiasme bakker oss opp. Ordboken er et skritt videre i vår helhetlige tilnærming for å bekjempe urettferdighet og dele evangeliet ved Mao folket.

Smått om stort...

DEN NORSKE KIRKES MEDLEMS-REGISTER

Fra 1. januar 2021 iverksettes den nye kirkeloven. Dette innebærer blant annet at barn som tidligere har stått som tilhørende, fordi foreldrene har vært medlem i den norske kirke vil bli tatt ut av kirkens register. Fra 1.1.21 vil det kun være lov til å ha opplysninger om fullverdige medlemmer, dvs de som er døpt og innmeldt.

I praksis betyr dette at vi ikke kan sende ut invitasjon til barn og unge som ikke er døpt eller innmeldt i den norske kirke. Dette gjelder 4 årsbok utdeling, barnekor, lys våken, tårnagenter, konfirmasjon og annen aktivitet for barn og unge. Fra 1.1.21 må foreldre og foresatte selv tar kontakt med oss hvis de ønsker at deres barn skal få invitasjon til disse aktivitetene.

Dette kan gjøres gjennom å ta kontakt med det lokale kirkekontoret, eller på www.kirken.no/minside og registrere det inn der.

Ungdommer kan fra det året de fyller 15 selv bestemme om de vil motta denne type invitasjoner.

Det er sent ut brev til alle som har stått som tilhørende og som nå vil bli tatt ut av medlemsregistret fra kirken sentralt, dette brevet kan du også finne på www.kirken.no/brev

De som ønsker dåp er velkomne til å ta kontakt med sin lokale kirke for å avtale dette, de som er døpt i et annet kirkesamfunn eller et annet land kan melde seg inn om de ønsker det, ta kontakt med oss så ordner vi det.

KORSNES KIRKEGÅRD

I høst har vi gjort et større arbeide på den mellomste kirkegården på Korsnes. Det er saget ned en mengde trær, stubbfrest og fylt masse inn på kirkegården. I tillegg har vi fjernet mange gravstein som var veltet eller ikke hadde fester.

TRAPP PÅ DRAG/HELLAND KIRKE

Trappa på Drag/Helland kirke hadde mange hull og vi har nå fått en kjempefin skifertrapp.

TRAPP PÅ HAMARØY KIRKE

Trappa på Hamarøy kirke har også fått belegning med skifer. Den forrige trappa var både farlig og stygg med ødelagte stein.

MINNELUNDEN PÅ BREKKA

Minnelunden er nå nesten ferdig og menighetsrådet skal vedta regler og priser for bruk. Vi kommer tilbake med informasjon om dette i et senere blad.

FESTERE PÅ KIRKEGÅRDER I HAMARØY

Vi mangler festere på mange graver i Hamarøy. Vi har også veldig mangelfulle adresser på noen festere. Hvis du har ansvar for gravsted i Hamarøy og vil sjekke at vi har riktig navn og adresse, ring 75771815 i kontortiden eller send mail til tk664@kirken.no.

NY INTERNETTSIDE

Sjekk ut hjemmesiden vår: kirken.no/tysfjord-hamaroy

VI BEKLAGER

Vi beklager at vi har oppgitt feil navn på arkitekten av Drag/Helland kirke i forrige nummer av bladet. Arkitekten av den gamle Drag/Helland kirke var Joakim Ferdinand Iversen, og ved tegningen av det nye tilbygget ble arkitekt Knut Elby i Lødingen engasjert.

Julekonserten

I år blir menighetens julekonsert litt annerledes enn ellers. Den skulle etter planen gå av stabelen lørdag 19.desember i Hamarøy kirke kl 18:00.

På grunn av restriksjonene i forhold til korona kunne vi tatt inn max 50 stykker. Vi har erfart at det er mange flere enn dette som kommer på konserten. Og for å ikke ekskludere noen, har vi kommet frem til å filme musikkinnslagene og legge en ferdig redigert julekon-

sert ut på nettet på det tidspunktet konserten opprinnelig var satt opp, lørdag 19.desember kl 18:00. For å nå ut til flest mulig er vi nødt til å gjøre det på denne måten. Det er ikke en ideell løsning, men det er nå en løsning.

Link til julekonserten blir lagt ut i Facebookgruppene

«Hva skjer i kirkene i Hamarøy?» og «Hva skjer i Hamarøy?», i tillegg til på vår hjemmeside www.kirken.no/tysfjord-hamaroy

Frykt ikke

I dagens samfunn er det mange flotte, flinke, velutdanna, erfarne, fornuftige og kloke mennesker i alle aldre, men det er også mye redsel.

Vi er redd for å gjøre feil, redd for å ikke være god nok, flink nok, rask nok, og frisk nok.

Vi er redd for å ikke henge med på utviklinga, for å ikke strekke til, for å ikke ha kontroll.

Vi er redd for å bli alene, bli arbeidsledig, bli uføre og bli overflødige.

Vi er redde for at ingen skal ha behov

for oss, og at ingen skal savne oss.

Vi er redd for å ikke bety noe for noen andre og for å ikke bli tatt på alvor.

Vi er redd for mørket, elg, edderkopper og for å fly.

Og sist men ikke minst, så er vi redd for å bli smittet, for å få symptomer, for å smitte andre uforvarende.

Mye redsel altså.

Frykt ikke sier Jesus. Lett for han å si...

Eller kanskje ikke. For Jesus var redd han også. Livredd, så redd at han

svettet blod, ifølge bibelen. Så redd har aldri jeg vært, selv om jeg har vært mye redd for mange ting. Så frykt ikke? Hvorfor ikke? Redsel er jo en venn. Redsel beskytter deg mot fare. Den hjelper til med å holde deg i live. Hvis vi ikke er redd, hva skjer da? Noen fryktløse folk gjør de mest vanvittige ting for underholdning, mens sånne som meg har nok spenning og vel så det på en Bodøtur i høstmørke. Jeg kommer aldri til å hoppe utfor stup, hverken med en gummistrikk om ankene eller et tøyestykke på ryggen. Det skjer bare ikke. Jeg er for glad i livet til det.

Frykt ikke. Hvordan og hvorfor kom Jesus seg gjennom redselen? Han ba. Han stolte på Gud. Og han elsket. Han ble ikke fritatt fra noe av det han fryktet, og kanskje ble det til og med verre enn han hadde forestilt seg. Når han var ferdig å be, så handlet han. På tross av redselen handlet han i kjærlighet til mennesker og i tillit til Gud. Så tok han det som måtte komme. Nå er heldigvis ikke vi Jesus, og våre oppgaver er litt mindre krevende. Men det er likevel viktig at vi ikke blir handlingslammet av redsel. Hvis vi blir så redd at vi ikke får gjort noe som helst, og vi bare gjemmer oss bort

så går livet forbi oss.

Vi mennesker kommer alltid til å være mer eller mindre redd, heldigvis. Hvis ikke ville vi gjort veldig mye tåpelig og farlig. Samtidig må vi utfordre redselen, i kjærlighet og med kjærlighet. Vi må ha respekt for at vi er redd, og ha omsorg for hverandre i prosessen. Og vi må ha tillit til Gud.

Vi lever bare et eneste åndedrag fra døden, likevel puster vi stadig ut, i trygg tillit til at det neste åndedraget kommer, selv om vi ikke vet hva som får oss til å puste. Vi bare stoler på at det skjer.

Det som ligger i bunnen av all redsel, - er redselen for døden og adskillelse fra sine kjære. De store spørsmålene ligger altså skjult i enhver redsel, og Jesus har svaret på de skikkelig store spørsmålene. – Kjærligheten som følger oss gjennom redselen, gjennom døden og videre til evig tid.

Men før vi kommer så langt, kommer redselen i forskjellige utgaver. Da må kjærligheten også gjøre det, og når redselen for døden kommer i form av redsel for smitte, må kjærligheten komme i form av gode smitteverntiltak.

HMS

Jubmeldievnno/Gudstjeneste

Julens gudstjenester i våre menigheter kan ikke gjennomføres som tidligere planlagt, da det ikke er mulig å ha mer enn 50 personer i Hamarøy kirke og Drag/Helland kirke. I de andre kirkene får vi bare ha ca 30 personer.

Vi ønsker ikke å stoppe noen i døren i jula, så vi har lett etter alternative løsninger, og vi har funnet noen løsninger, som ikke er optimale, men som kan bli fine likevel.

Disse alternative løsningene må godkjennes av menighetsråd og prost før de kunngjøres, derfor vil det ikke stå noe om dette her. Det vil bli kunngjort i lokalavisa Nord-Salten etter hvert som ting faller på plass.

Øvrige tilbud i menigheten.

De fleste av våre tilbud er på vent, men vi kunngjør fortløpende våre aktiviteter i lokalavisa Nord-Salten, på vår Facebookside:

«Hva skjer i kirkene på Hamarøy» og på vår nye hjemmeside: kirken.no/Tysfjord-Hamarøy

Emmaus

Emmaus er en åpen bibelstudiegruppe for ungdom og voksne. Gjennom sist vinter møttes vi en del ganger og hørte, leste og diskuterte bibeltekster. Vi hadde håpet å komme i gang med et litt utvidet opplegg med flere deltagere i høst. Det har ikke latt seg gjøre, vi har så langt fått til å møtes en gang, men håper på bedre tider og gode samtaler i tiden som kommer.

Barnekor

Vi har tidligere kommet til at barnekoret skal ha samlinger fra oktober til april. Vi startet opp med friskt mot og 3 ivrige unge damer som sang av full hals. På øvelsen har vi faste innslag. I tillegg til sang er det lystenning, lek og bibelfortelling. Flanellografen er stadig en hit og bibelfortellingen er et av høydepunktene på øvelsen. Det er plass til mange flere barn i koret vårt. Ta kontakt med Heidi Strand Mathisen eller Tor-Arne Grønbech for påmelding.

Konfirmanter

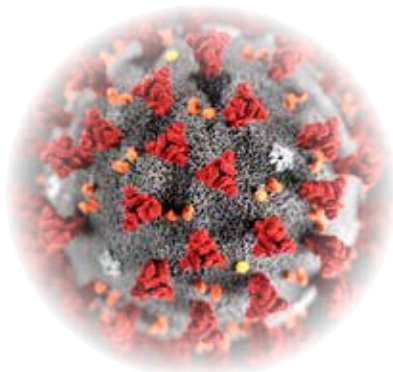
Snart nærmer vi oss slutten på 2020, og la oss håpe at det også gjelder pandemien. For er det noe som har blitt påvirket av det, så er det konfirmanter 2019/20 og 2020/21. Vi måtte i vår legge alt arbeide bort og prøvde på nettbaserte opplegg, men etter lange dager med hjemmeskole var ungdommene lite motivert for det, og det er forståelig. Konfirmasjonsdagene ble utsatt til september. Heldigvis klarte vi å få de avvirket som planlagt.

Vi startet opp i høst med nytt konfirmantkull, noe forsinket og med en noe amputert høst. Den tradisjonelle konfirmantleiren ble ikke avvirket, og vi kan ikke love at den blir det i vår heller. Det er veldig uforutsigbart hvor mange som det er lov å samle. Dette er kanskje årets høydepunkt, også for oss ledere. Det er da vi blir godt kjent med årets nye konfirmanter. Dette gikk vi glipp av i år og det er vi veldig lei oss for. Men vi startet opp, optimistiske for at vi skulle komme oss til jul, uten noen corona tiltak, men november undervisningen og lysmessene har dessverre gått ut. Vi håper i skrivende stund at vi får se konfirmantene før jul.

Nytt av året er også at de store samlingene og heldagene er endret, vi må ha mindre grupper av smitteverns hensyn. Vi venter også på å få godkjent at vi kan bruke skoletiden. Det må godkjennes i kommunestyret etter høringer i foreldreutvalg, lærere og rektorer. Vi håper på positivt svar. Vi savner heldagene. De gir en unik mulighet til å bli kjent med ungdommen og vise kirken på en helt annen måte enn ettermiddag og 2 timer i slengen. Vi har veldig flotte konfirmanter i år også. På Drag har vi 21 konfirmanter, i Sagfjord har vi 3 konfirmanter og i Hamarøy har vi 12. På Korsnes er det ingen konfirmanter i år.

Da ønsker vi alle konfirmanter med familie en god jul!

Edgar-Stark Dobie-Njaastad og Heidi Strand Mathisen

CORONAVIRUSET:

Trygge gudstjenester.

Som dere kanskje har lagt merke til så har vi flyttet på benker og stoler i noen av kirkene våre. Dette for å få til å overholde avstandskravene i forhold til smittevern. Vi skriver oppmøtelister ved alle arrangementer og det er selvsagt håndsprit tilgjengelig i alle kirker. Vi gjør vårt ytterste for å følge nasjonale og lokale retningslinjer slik at våre arrangementer skal være så trygge som mulig. Sentralt er det bestemt at max antall besøkende i gudstjenester er 50 stk hvis det er mulig å overholde smittevern-restriksjonene samtidig. Vi har i Hamarøy målt alle kirker og utfra byggets beskaftenhet vurdert om vi klarer å overholde smittevernet og restriksjonene om en meter mellom hver person.

I Hamarøy kirke og i Drag/Helland kirke vil vi kunne ha 50 personer inne. I Tømmernes, Sagfjord og Korsnes kirker kan det være færre deltagere.

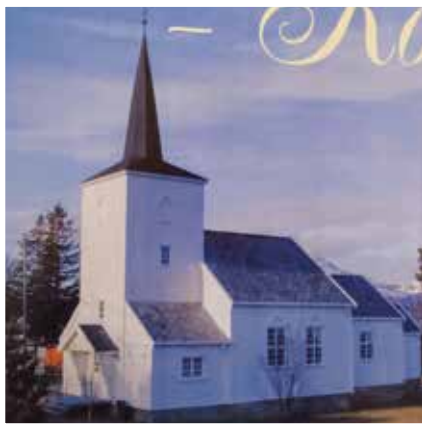
Bli kjent med kirkene våre – *Korsnes kirke/Hierenjárga girkkko*

I 1885 ble det bestemt at det skulle bygges ny kirke på Kjøsnes, og den gamle kapellkirken skulle flyttes til kirkegården på Korsnes. Flyttingen ville komme på kr. 5.400,- Saken gikk sin gang frem og tilbake og kirka ble ikke innviet på Korsnes før 6. mai 1889.

Kapellkirka som sto på Kjøsnes var fra 1724. I 1791 ble kapellet flyttet til Hulløya. I 1838 ble kapellet flyttet tilbake til Kjøsnes og ble restaurert og påbygd. For så å bli flyttet til Korsnes og innviet i 1889. Kapellkirka ble dessverre dårlig vedlikeholdt frem til krigen, og da tyskerne kom, kappet de tårnet av den og ødela en god del inventar.

I 1958 blir Korsnes kapellkirke restaurert. Den gamle delen er fortsatt i bruk og den er nå godt vedlikeholdt.

Jubileum

I 1989 feiret kapellkirken 100års jubileum på Korsnes. I den forbindelse ble det utgitt et hefte med hele kirkens historie frem til da, men historien stoppet ikke der.

Utbyggingen i 2004 ble gjennomført med stor dugnadsinnsats og leder for byggekomite og daværende menighetsråd, Torfinn Johansen, sto som drivkraft bak prosjektet. Det ble solgt andelsbrev for 80.000,- og det ble lagt ned dugnadsinnsats til en verdi rundt 2 millioner kroner. Tegningene ble utført av forsvarsarkitekt Hilde Grønbech. Utbyggingen var på nippet til å bli stanset da konsulenter fra kirke og undervisningsdepartementet kom reisende nordover for å se om den gamle kirken burde bevares i sin opprinnelige form. De snudde på flyplassen i Bodø og reiste tilbake like fort, da de fikk beskjed om at taket allerede var kommet på kirkebygget.

Kirkens 2000 årsjubileum ble også behørig feiret på Korsnes.

Prekestol og altertavle

Prekestolen er laget av Sigurd Storjord, altertavlens maleri er malt av kunstmaler Arne Linder-Olsen. Den avbilder en ung og sterk, seirende Kristus. Tavlen ellers er laget av Johannes T. Lie i 1888, øverst på altertavlen motivet «Gud kjenner deg, og Guds øye følger deg»

Korsnes kirke i dag

I dag fremstår Korsnes kirke som et vakkert lite kirkebygg. Den gamle delen er godt bevart, og det ble i 2004 tilført et nybygg som inneholder kjøkken, WC, bærerom med kjøle og et loftsrom som var tiltenkt søndags-skoledrift.

Orgel

Det første instrumentet var et harmonium, men rundt 1900 ble det innkjøpt et brukt pipeorgel. Dette ble smadret under krigen, og det ble

kjøpt et nytt i 1947 for innsamlede midler. I 1969 ble det igjen samlet inn penger, 22.000,- og det ble kjøpt et nytt og bedre orgel. Pipeorgelet som er i kirken i dag ble hentet fra Sandnessjøen. Det kom opprinnelig fra en

kirke i Bodø. Og det elektriske pianoet som er der ble i sin tid kjøpt inn av Korsneskoret.

I foajeen er det satt inn et bilde som i sin tid ble gitt i gave til kirkene i Tysfjord fra Hjørdis Hansen fra Bogen. Hun hadde anskaffet det da hun var sykesøster i England. Bildet er et relieff skåret ut i tre.

Det er vanskelig å fremheve noen spesielle i forbindelse med Korsnes kirke. Alle jeg har vært i kontakt med er svært stolte av kirka si, og føler en sterk og tydelig tilknytning til den. Det er mange som har lagt ned mye dugnad i bygget og omgivelsene rundt kirka. Så ingen nevnt, ingen glemte.

HMS

*Konfirmant
i Hamarøy*

Konfirmasjon på Fredbo forsamlingshus,
Drag den 17. oktober

Konfirmant Johannes Olai Skalltje

ENTEN ELLER?

1. *Når ble høsttakkefest for første gang feiret i Den Norske kirke?*
1889
1929
2. *Hva heter mannen bak boka «Apostlenes gjerninger» i Bibelen?*
Paulus
Lukas
3. *Kan et nakent kors kalles for «krusifiks»?*
Ja
Nei
4. *Hva betyr egentlig navnet «Golgata»?*
Goliats plass
Hodeskalle
5. *Hva het han som døpte Jesus?*
Johannes
Thomas
6. *Hvem er opphavsmannen til Salmenes bok?*
David
Jeremiah
7. *Når ble den nye salmeboka tatt i bruk i kirken?*
2011
2013
8. *Hva heter lederen for Samisk kirkeråd?*
Ailo Keskitalo
Sara Ellen Anne Eira
9. *Fra hvor kommer skikken å tenne adventskransen?*
Tyskland
England
10. *Hvem skrev melodien til den kjente og kjære julesangen «Julekveldsvisa»?*
Alf Prøysen
Arnljot Høyland

God jul!

Løsningen på kirkequizen finner du på en annen side i bladet.

Hamarøy i kirkeledelsen

Kirkemøtet er Den norske kirkes øverste valgte organ. Her samles alle bispedømmerådene, alle biskopene, representanter for de teologiske utdanningsinstitusjonene og noen flere, en uke i året til intense forhandlinger. Kirkemøtet blir gjerne omtalt som kirkens Storting.

Kirkevalget høsten 2019 fikk et svært uvanlig resultat for Hamarøys vedkommende. Hele tre faste medlemmer i bispedømmerådet fra vår lille kommune, Odvar Nordnes, Kurt Solstrøm og Rolf Steffensen ble alle valgt inn. Og i tillegg er Heidi-Maria Steinback-Sørensen første vara for kategorien lek kirkelig tilsatt. Representasjon i bispedømmerådet gir også møterett til Kirkemøtet.

Vi har tatt en prat med Kurt Solstrøm. Kurt, som til daglig jobber som assisterende kirkeverge og HR-leder i Hamarøy kirkelige fellesråd, er valgt inn som lulesamisk representant.

-Kurt, du har tidligere deltatt som vara til Kirkemøtet. I oktober deltok du for første gang som fast representant da Kirkemøtet møttes i Trondheim. Hvordan var det å være der?

-Det var og er veldig interessant og givende å få være med å behandle viktige saker på øverste nivå i kirken. Dessverre ble møtet nokså amputert pga koronaen. Ettersom alt måtte skje i plenum, uten komitebehandlinger, ble intensiteten langt lavere enn ellers, men allikevel var det tunge og krevende dager.

-Du tok ordet i debatten, hvordan var det å tale til en slik forsamling?

-Jeg holdt min aller første kirkemøtetale under generaldebatten første dag. Generaldebatten er en veldig fin anledning for oss representanter til å løfte på viktige saker som vi mener det må tas tak i. Dessuten er det viktig å få presentert seg tidlig når man først er der. Jeg valgte å snakke om behovet for en bedre organisering av lulesamisk kirkeliv. Dette er en sak som jeg mener må fremmes og debatteres i kirka.

-Du leste også teksten på lulesamisk under gudstjenesten i Nidarosdomen med både kronprins og statsminister tilstede. Hvordan syns du det var?

-Jeg hadde fått forespørselen flere uker i forveien. Etter å ha tenkt meg litt om, kom jeg til at dette var en fin anledning for meg som ikke snakker lulesamisk til daglig, å ta tak i språket. Det var en vanskelig tekst. Men med mange dager med øving og høytlesing hjemme gikk det veldig greit. I ettertid har jeg fått mange gode tilbakemeldinger på at det

har betydd noe også for andre, akkurat som det har betydd noe å se den lulesamiske kofta så synlig tilstede i nasjonalhelligdommen. Jeg tenker at det er helt på sin plass at lulesamisk språk brukes og høres ved en slik anledning. For meg personlig var det veldig artig og det frister absolutt til gjentakelse!

-Så ble du valgt inn i den sentrale kirkeledelsen som en av Kirkerådets medlemmer. Hva har du tenkt å bruke den posisjonen til?

-Aller først vil jeg si at jeg ser det som en anerkjennelse fra Kirkemøtets side. Ikke bare av meg, men av det jeg representerer som lulesame, når jeg blir valgt til et så viktig verv. I Kirkerådet får jeg være med og forberede alle viktige saker som skal behandles av Kirkemøtet, og jeg får være med og gjennomføre det som Kirkemøtet bestemmer. Mitt ønske er å kunne påvirke, gjerne som en portåpner og stemme for lulesamiske perspektiver i alle viktige saker.

-Noe annet du vil legge til?

-Jeg syns dette er veldig spennende og utfordrende. Jeg går løs på arbeidet med lyst og iver. Jeg håper å kunne gjøre en forskjell. I alle fall vil jeg gripe sjansen og forsøke å utnytte den til det aller beste.

I tillegg til Kurt Solstrøm, ble også prest i lulesamisk område Rolf Steffensen, valgt inn i Kirkerådet. Han ble også valgt som en av fem representanter til Kirkerådets arbeidsutvalg.

Bilde: NRK

Fra Johan Reisang's illustrasjon «De tre vise menn»

DEN STORE GLEDEN

Da hyrdene på marken fikk se en Herrens engel som sto foran dem, ble de svært redde. Vi er også redde. Kanskje ikke for engler, men for så mye annet. Vi er redde for å bli syke, for å miste

noen vi er glade i, for ensomhet, noen er redde for arbeidsplassen sin, for økonomien sin og så videre. Noen er redde for å gå på skole eller jobb, da de blir holdt utenfor eller mobbet. Det er

mye vi kan være redde for, noe varierer fra person til person, og noe har man felles med mange. Alt dette er det stor forståelse for at vi engster oss for.

Det er også noen som er redde av andre grunner i landet vårt. Noe som de fleste av oss ikke tenker over. De er redde for at andre skal hate dem. Grunnlaget for slikt hat er at noen er annerledes, de har en annen religion, en annen legning eller noe annet som skiller seg fra flertallet. De kan være gode og flinke mennesker, men det teller ikke. Det fleste av oss aksepterer at folk er ulike, men ikke alle gjør det. Også små barn får med seg det som skjer rundt dem, og påvirkes av dette. Jeg leste nettopp om ei lita jente på 7 år som visste at folk hatet henne fordi familien hennes er muslimer. Hva kan man si til den vesle jenta – og til alle andre barn, som tilhører en minoritet?

Vi er stolte av landet vårt, av menneskene her og av holdningene våre. Men det er ikke alle som blir omfavnet av det som er godt og bra hos oss.

Engelen sa til hyrdene at de måtte ikke være redde, for han skulle fortelle dem om en stor glede, som skulle gjelde for alt folk på jorden.

Det sies at i juletiden blir vi snillere. Vi skriver kort, brev, hilsener og gir gaver til hverandre. Gaver til minne om den store gaven vi alle fikk da Jesusbarnet kom til jorden. Vi husker på mange som er alene og besøker eller inviterer noen hjem til oss selv. Vi vil gjerne spre glede og omsorg for hverandre. Det at vi bor i verdens beste land gjør oss rausere og forståelsesfulle. Sammen kan vi

spre kjærlighet og glede som omfatter også de som ikke er akkurat som oss selv. Da blir det som engelen sa, den store gleden skal gjelde for alle.

Også i år vil jeg fortelle om den lille gutten som hadde kreft. Han hadde et sterkt ønske – det var å få oppleve jul for siste gang. Prognosene for dette var heller dårlige. Legene trodde ikke at gutten kunne leve så lenge at det ble mulig. Da gikk hele byen sammen og laget jul, midt på sommeren. Alle pyntet byen, bakte, ordnet med julegaver og alt som skulle til for en vellykket julefeiring. Den lille gutten fikk ønsket sitt oppfylt, hans siste jul viste hva som er mulig når alle går sammen for å gjøre noe bra. Ekte juleglede er ikke avhengig av kalenderen, men av det positive vi alle kan formidle til hverandre.

Visst er det mye vi med rette kan være redde for, men det er unødvendig at barn, ungdommer og voksne skal være redde for å bli hatet bare fordi de er den de er. Mitt juleønske er at englenes budskap om fred og glede skal gjelde for alle – og at vi ikke skal være redde for å strekke ut en hånd til noen som trenger oss. La oss være modige sammen og gjøre det godt for alle som bor i landet vårt. Det er forsket på, og dermed slått fast: Vi blir gladere av å gi, enn av å få. Når juleklokkene ringer, håper jeg hjertene våre fylles av gleden over at vi har gjort det vi kunne for å spre kjærlighet rundt oss.

*God jul ønskes til dere alle fra
Sigrid Rasmussen*

Gruer seg til iskald vinter

For å holde på varmen, bor småbarnsfamilien i et lite rom i teltet. Det var ikke fremtiden de så for seg da de flyktet fra Syria for åtte år siden.

Mamma Weedad Ahmad Al-Khalaf er bekymret for fremtiden til datteren Talia på ett år. Det er ingenting for dem å gjøre i flyktningleiren i Bekaadalen, og de har hele livet på vent. Foto: João Sousa

Vi kan gjøre iallfall to ting: Vi kan be og vi kan støtte Kirkens Nødhjelp. Det hjelper dere! Jeg har fått lov til å reise til Afrika for å se med mine egne øyne på det arbeidet de gjør. Det er imponerende, det er viktig og det hjelper! Kirkens Nødhjelp har spesialisert seg på rent vann, hygiene og sanitærforhold. Dette er jo ekstra viktig i år. Såpe, Hygienepakker og informasjon til flyktningene om hvor viktig det er å vaske hender.

Behovene er store for rent vann og hygieneartikler, samtidig som mange trenger varme tepper som Kirkens Nødhjelp deler ut i Libanon.

Du kan være med å hjelpe familier i nød og gi dem trygghet til jul. I Libanon kjemper folk mot covid-19 i tillegg til sult, kulde og fattigdom. Eksplosjo-

nen i Beirut har gjort flere tusen hjemløse og ødelagt mange liv. Sammen kan vi gjøre en forskjell. Vi sørger for rent vann og hygienepakker til mennesker på flukt, og hjelper dem med varm mat og husly.

SLIK GIR DU ÅRETS VIKTIGSTE JULEGAVE:

- Vipps et valgfritt beløp til 2426.
- Send GAVE på sms til 2426 og gi 250 kroner.
- Gavekonto: 1594.22.87248

Kirkens Nødhjelp er norske menigheters egen humanitære organisasjon, og har jobbet i Libanon siden 2013. Der jobber vi med vann, sanitær, hygiene og kjønnsbasert vold. På grunn av krig i nabolandet Syria har Libanon siden 2011 opplevd en massetilstrømming av flyktninger. Størrelsen på flyktningpopulasjonen har ført til en økning av landets befolkning på 25 prosent og et enormt press på infrastruktur som vann, fast avfall og elektrisitet samt tilgjengelige offentlige tjenester, særlig i helse- og utdanningssektorene. Ifølge Lebanon Crisis Response Plan (LCRP) 2019 mangler 3 208 800 tilgang på trygt vann. Dette kan føre til alvorlige helserisikoer og eksponering for sykdom, særlig under overbefolkede leveforhold som enkle teltbosettinger og husrom av dårlig kvalitet.

LØSNINGER ENTEN ELLER

1. Høsttakkefesten, som er en takkegudstjeneste for årets grøde og som ofte sammenfaller med Mikkelmesse, ble første gang feiret i 1889.
2. Apostlenes gjerninger ble skrevet som en forlengelse av Lukas-evangeliet og ble altså skrevet av den makedonske legen og evangelisten *Lukas*.
3. Her er svaret *nei*. Krusifiks er et latinsk ord som på norsk betyr «festet på kors». Så for at korset skal kunne kalles krusifiks fordrer det at det henger en Jesus-figur på det.
4. I følge de fire evangelistene i Bibelen ble Jesus korsfestet på stedet Golgata i Jerusalem. Stedsnavnet betyr *hodeskalle*, og det antas at navnet viser til en naturformasjon som ligner en hodeskalle eller et sted med en ansamling av hodeskaller.
5. Jesus ble døpt i Jordanelven av sin tremenning, predikanten *Johannes*.
6. Den store salmedikteren i Bibelen var *David* (mannen som beseiret kjempen Goliat). Den mest kjente av hans salmer er «hyrdesalmen» ('Herren er min hyrde, jeg mangler ingenting').
7. Salmeboka som brukes nå ble først tatt i bruk 1. søndag i advent 2013. Den inneholder 899 salmer. Etter å ha blitt brukt i ett år, ble hele salmeboka spilt på NRK i det 60 timers lange programmet «Salmeboka minutt for minutt». Over 2,2 millioner mennesker var innom programmet og det ligger fortsatt tilgjengelig på NRK nett-TV.
8. Lederen for Samisk kirkeråd heter *Sara Ellen Anne Eira*, og ble gjenvalgt i vervet den 9. oktober i år.
9. Adventskransen stammer fra 1839, da teologen og grunnleggeren av Indremisjonen, Johann Hinrich Wichern fra *Tyskland* introduserte den i sitt misjonsarbeid.
10. Julekveldsvisa ble etter mye diskusjon tatt med i den nye salmeboka. Alf Prøysen skrev teksten, men melodien ble skrevet av *Arnlfjot Høyland* sju år tidligere.

Nord-Salten Kraft AS

- En drivkraft i regionen!

SHELL
HELE
VEIEN

SHELL INNHAVET

8260 Innhavet
Telefon 976 48 353

- Moderne bilvaskemaskin
  - Dekkomlegging
- ... og god mat på farten!

Jessen Rør A/S

8270 Drag

Rør-Sanitær Minigraver
Plastrørsveising

Mobil : 97 97 30 40

ALT INNEN HAGE OG STEINLEGGING:
VEDLIKEHOLD, BEPLANTING, BESKJÆRING,
STEINLEGGING, KANTSTEIN, STI, INNKJØRSEL

DIN GARTNER-KAWA AS - MOB: 40 16 59 64
BARTKAWA16@GMAIL.COM,
FACEBOOK: DIN GARTNER KAWA AS

DIN ELEKTRIKER I NORD-SALTEN

HANESETH

NORD-SALTEN

Tlf: 75535075 - Epost: nordsalten@haneseth.no - www.haneseth.no

NordsaltenBlikk

Takrenner • Takhatter • Taksikring
Pipebeslag • Bygningsbeslag
Tømrer / Snekkerarbeid

Ness – 8290 Skutvik
Tlf.: 474 84 115

E-post: firmapost@nordsaltenblikk.no

Gravmonumenter

- I ALLE PRISKLASSER

Navnetilføyning
Oppussing
Nedsliping
Sikring
Tilbehør

*Tysfjord Blomster
og begravelsesbyrå*

8275 Storjord i Tysfjord Mob. 995 02 717 / 970 61 725

© 2010

KAJTEK

TOPPMODELLEN

- Tidløst design
- 4 farger
- Ekstremt lavt lydnivå
- Testet til -35°C

Steigen Begravelsesbyrå

8289 Engeløya

Vi bistår med det praktiske ved dødsfall/gravferd i Steigen og Hamarøy. Leverandør av gravminner er Eide Stein as. Teksttilføyelser og oppussing av gravminne på bestilling.

Telefontid hverdager 09.00–17.00

Døgnvakt ved dødsfall.

Mobil nr. 913 63 073

www.steigenbb.no post@steigenbb.no

Skutvik Landhandel

KAFFÉ OG DAGLIGVARE

man - fre 09 - 20
lør 10 - 18

lokalavisa NORDSALTEN

Bájkkeavijssa NuorttaSállto

Aektens gang

HÁBMERA TJOAGGULVIS HAMARØY MENIGHET

GÁSTADUM DØPTE

- ✚ 18.10.20 Jakob Valle Thomassen, Ulvsvåg
- ✚ 18.10.20 Isak Solstrøm Bråten, Drag
- ✚ 18.10.20 Matilde Steen Valle, Ulvsvåg

JÁBMÁM DØDE

- † 30.8.20 Jan Magnus Larssen, Skillvassbakk f. 9.3.1961
- † 27.9.20 Georg Harald Høydahl, Skutvik. f. 11.2.1944
- † 9.10.20 Andrea Jensine Helmersen, Skutvik f. 27.12.1930
- † 13.11.20 Willgunn Skaar, Ulvsvåg, f.12.03.1936
- † 15.11.20 Gudrun Sofie Steffensen, Tranøy f. 21.05.1942

ÁJLUOVTA/ÁJLÁTTE TJOAGGULVIS DRAG/HELLAND MENIGHET

KONFIRMERTE

- 17.10.20 Johannes Skalltje, Drag

JÁBMÁM DØDE

- † 2.10.20 Sigmund Kristian Amundsen, Drag f.15.5.1931

Selges ikke fem spurver for et par skilling? Og ikke én av dem er glemt hos Gud. Men til og med hvert hårstrå dere har på hodet, er talt. Vær ikke redde! Dere er mer verdt enn mange spurver.

Luk 12: 6,7

HAMARØY PRESTE- OG
MENIGHETSKONTOR

telefon 75 77 18 00

Stort sett åpent hverdager
mellom 08.00 – 15.00

KONTOR PÅ PRESTEID:

Sokneprest Terje Ness

TN297@kirken.no

Tlf. 46883519 (i arbeidstiden)

Kirkeverge Tanja Knutsen

TK664@kirken.no

Tlf. 91727080

Menighetskonsulent

Heidi Maria Sørensen

HS876@kirken.no

HR-leder Kurt Solstrøm

Tirsdag og onsdag og
annenhver mandag.

KS489@kirken.no

Kateket Heidi Strand Mathisen

HM967@kirken.no

Tlf. 91568607

Driftsleder bygg og anlegg

Jørn-Ståle Sørensen

JS973@kirken.no

Tlf. 91751529

Kirkegårdsarbeider

Jim Arve Karlsen

Organist Tor Arne Grønbech

TG927@kirken.no

Tlf. 452 08 779

KONTORET PÅ DRAG:

(på gamle Drag skole)

Sokneprest i lulesamisk område

Rolf Steffensen

RS375@kirken.no

HR-leder Kurt Solstrøm

Torsdag og fredag og
annenhver mandag

KS489@kirken.no

Kateket i lulesamisk område

Edgar-Stark Dobie-Njaastad

Ed785@kirken.no

Diakoni- og språkmedarbeider:

Andrine Øvervoll Eivik

AE559@kirken.no

Kirketjenere

Sagfjord: Per Arnt Pettersen

Drag/Helland: Mareno Mikkelsen

Korsnes: Anne Olafsen

Tirsdager treffes alle ansatte på
Presteid hvor vi har felles planlegging
og koordinering av arbeidet.

Leder Tysfjord og Hamarøy
menighetsråd er Kristin Elsbak
Nestleder Tysfjord og Hamarøy
menighetsråd er Ane Thorp Steinsvåg

Hamarøy menighets hjemmeside:

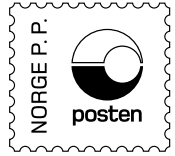
kirken.no/Tysfjord-Hamarøy

Facebookgruppe:

Hva skjer i kirkene på Hamarøy?

Hamarøy menighetsblad redaktør

Tanja Knutsen

Komse!

Vi ønsker oss en komse! Gjennom år med fornorskning har det samiske blitt usynliggjort på alle områder. Vi jobber nå med å gjøre det samiske synlig, gjenoppdage de verdiene som har vært usynlig for så mange av oss. Ei komse er et samisk kunsthåndverk som virkelig fortjener å løftes fram i lyset. Er det noen som har ei komse stående som de kunne tenke seg å gi eller låne ut til kirka? Vi ønsker å bruke den i kirkehusene og i undervisning. Vi lover å behandle den som den skatten den er!

